

[REIDA *sb f*

reida a. rejda.

N sg reida.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Prawdopodobnie miejsce w zamku do obracania klucza lub część obrotowa zamka, do której przymocowany jest języczek ryglujący (z niem. Reide): Item ówkowałem haki u izby, gdzie królewny jadają i opawiłem go [zamek], dorn nowy i reida nowa, goździe nowe, za to – gr. 4 Wawel 1559/416.

KO